

B"H

Likkutei Sichos Source Sheet

Volume 17 | Pirkei Avos Perek 5 | Sicha 1

1) פרקי אבות פרק ה', משנה ו'

ּעֲשָׂרָה דְבָרִים נִבְרְאוּ בְּעֶרֶב שַׁבָּת בֵּין הַשְּׁמָשׁוֹת, וְאֵלּוּ הֵן: פִּי הָאֶרֶץ, פִּי הַבְּאֵר, פִּי הָאָתוֹן, הַקֶּשֶׁת, וְהַמָּן, וְהַמַּטֶּה, וְהַשָּׁמִיר, הַכְּתָב, וְהַמִּכְתָּב, וְהַלֻּחוֹת. וְיֵשׁ אוֹמְרִים: אַף קִבְרוֹ שֶׁל מֹשֶׁה רַבֵּנוּ, וְאֵילוֹ שֶׁל אַבְרָהָם אָבְינוּ. וְיֵשׁ אוֹמְרִים: אַף הַמַּזִּיקִין, וְאַף צְבַת בִּצְבַת עֲשׂוּיָה.

Ten things were created at twilight of Shabbat eve. These are: the mouth of the earth [that swallowed Korach]; the mouth of [Miriam's] well; the mouth of [Balaam's] donkey; the rainbow; the manna; [Moses'] staff; the shamir; the writing, the inscription and the tablets [of the Ten Commandments]. Some say also the burial place of Moses and the ram of our father Abraham. And some say also the spirits of destruction as well as the original tongs, for tongs are made with tongs.

2) מסכת פסחים נ"ד, א'

ַרַבִּי יְהוּדָה אוֹמֵר: אַף הַצְּבָת. הוּא הָיָה אוֹמֵר: צְבָתָא בִּצְבָתָא מִתְעַבְדָא, וּצְבָתָא קַמַּיְיתָא מַאן עֲבַד? הָא לָאיֵ בְּרִיָּה בִּידֵי שָׁמַיִם הִיא. אֲמַר לֵיהּ: אֶפְשָׁר יַעֲשֶׂנָּה בִּדְפוּס וְיִקְבָּעֶנָּה כֵּיוָן. הָא לָאיֵ בְּרִיָּה בִּידֵי אָדָם הִיא.

Rabbi Yehuda says: Even the tongs were created at this time. He would say: Tongs can be fashioned only with other tongs, but who fashioned the first tongs? Indeed, the first pair of tongs was fashioned at the hand of Heaven. An anonymous questioner said to him: It is possible to fashion tongs with a mold and align it without the need for other tongs. Indeed, the first tongs were a creation of man.

'סנהדרין ל"ח, א' (3

דבר אחר כדי שיכנס לסעודה מיד משל למלך בשר ודם שבנה פלטרין ושיכללן והתקין סעודה ואחר כך הכניס אורחין Alternatively, he was created on Shabbat eve, after all of the other creations, in order that he enter into a feast immediately, as the whole world was prepared for him. This is comparable to a king of flesh and blood, who first built palaces [palterin] and improved them, and prepared a feast and afterward brought in his guests.

י"ט"ו (4

שיכנס לסעודה מיד - שימצא הכל מוכן ויאכל מאשר יחפוץ:

ב

'בבא קמא ל', א' בבא קמא

אמר רב יהודה האי מאן דבעי למהוי חסידא לקיים מילי דנזיקין רבא אמר מילי דאבות ואמרי לה מילי דברכות:

Rav Yehuda says: One who wants to be pious should observe the matters of tractate Nezikin, so as to avoid causing damage to others. Rava said he should observe the matters of tractate Avot. And some say he should observe the matters of tractate Berakhot

6) מדרש שמואל משנתינו

כי אלו הדברים נבראו בע"ש בין השמשות לפי שכבר חטא אדה"ר וגברו החיצונים והקליפות וראה השי"ת לברוא אלו העשרה דברים לתועלתם של ישראל כי מבלעדם לא היתה להם תקומה

λ

'ו בראשית רבה פי"א, ו (7

ָכָּל מַה שַּׁנָבָרָא בִּשָּׁשֶׁת יִמֵי בָרָאשִׁית צָרִיכִין עֲשִׂיַה,

,He said to him: Anything created in the first six days, needs further actions

רש"י (8

אפילו אדם צדיך תיקון. הדא הוא דכתיב אשר ברא אלהים לעשות ברא ועשה אין כתיב כאן אלא לומר שהכל צריך תיקון:

'יבמות ס"א, א' (9

קְבְרֵי גוֹיִם אֵינָן מְטַמְּאִין בְּאֹהֶל, שֶׁנֶּאֱמַר: ״וְאַתֵּן צֹאנִי צֹאן מַרְעִיתִי אָדָם אַתֶּם״. אַתֶּם קְרוּיִין אָדָם, וְאֵין הַגּוֹיִם קְרוּיִין אָדָם.

The graves of gentiles do not render items impure though a tent, as it is stated: "And you My sheep, the sheep of My pasture, are men [adam]" (Ezekiel 34:31), from which it is derived that you, the Jewish people, are called men [adam] but gentiles are not called men [adam]. Since the Torah introduces the halakha of ritual impurity of a tent with the words: "When a man [adam] dies in a tent" (Numbers 19:14), this halakha applies only to corpses of Jews but not those of gentiles.

'סנהדרין ע"ד, א' (10

ועבודת כוכבים לא והא תניא א"ר ישמעאל מנין שאם אמרו לו לאדם עבוד עבודת כוכבים ואל תהרג מנין שיעבוד ואל יהרג ת"ל (ויקרא יח, ה) וחי בהם ולא שימות בהם

The Gemara asks: And should one not transgress the prohibition of idol worship to save his life? But isn't it taught in a baraita: Rabbi Yishmael said: From where is it derived that if a person is told: Worship idols and you will not be killed, from where is it derived that he should worship the idol and not be killed? The verse states: "You shall keep My statutes and My judgments, which a person shall do, and he shall live by them" (Leviticus 18:5), thereby teaching that the mitzvot were given to provide life, but they were not given so that one will die due to their observance.

ה

11) תורת כהנים בחוקותי כ"ו, ו'

"והשבתי חיה רעה מן הארץ"-- ר' יהודה אומר מעבירם מן העולם. ר' שמעון אומר משביתן שלא יזוקו.

and I will eliminate vicious beasts from the land." R. Yehudah says: He will eliminate them" from the world. R. Shimon says: He will prevent them from causing harm

12) שבת ק"ל, א'

ָוְעוֹד אַמַר רַבִּי אֱלִיעֶזֶר: כּוֹרְתִים עֲצִים לַעֲשׁוֹת פֶּחַמִין לַעֲשׁוֹת (כְּלִי) בַּרְזֶל.

And furthermore, Rabbi Eliezer said with regard to this issue: One may even cut down trees to prepare charcoal in order to fashion iron tools for the purpose of circumcision

'תניא ריש פרק ח'

ועוד זאת במאכלות אסורות שלכך נקראים בשם איסור מפני שאף מי שאכל מאכל איסור בלא הודע לשם שמים לעבוד ה' בכח אכילה ההיא וגם פעל ועשה כן וקרא והתפלל בכח אכילה ההיא אין החיות שבה עולה ומתלבשת בתיבות התורה והתפלה כמו ההיתר

There is an additional aspect in the matter of forbidden foods. The reason they are called issur ["chained"] is that even in the case of one who has unwittingly eaten a forbidden food intending it to give him strength to serve G-d by the energy of it, and he has, moreover, actually carried out his intention, having both studied and prayed with the energy of that food, nevertheless the vitality contained therein does not ascend and become clothed in the words of the Torah or prayer

14) ליקוטי תורה שלח מ', א'

מצות המלך בלי טעם גם אלו לא היה נעשה היחוד ועכ"ז כמו אלו נצטוה לחטוב עצים עד"מ וזהו נק' מצות המלך שאין לבקש שום טעם כלל רק קבלת עול

N

15) כתובות ק"ג, ב'

אָמַר לֵיהּ רַבִּי חָיָּיא אֲנָא עֲבַדִי דְּלָא מִשְׁתַּכְחָה תּוֹרָה מִיִּשְׂרָאֵל דְּאַיִיתִינָא כִּיתָּנָא וְשָׁדֵיינָא וּמְגַדֵּלְנָא נִישְׁבֵּי וְצָיֵידְנָא טְבֵי(א) וּמַאֲכֵילְנָא בִּישְׂרָא לְיַתְמֵי וְאָרֵיכָנָא מְגִילְּתָא מִמַּשְׁכֵי דִטְבֵי וְסָלֵיקְנָא לְמָתָא דְּלֵית בַּהּ מַקְרֵי דַרְדְּקֵי וְכָתֵיבְנָא חַמִּשָׁא חוּמִשֵּׁא יָנוֹקֵי וּמַתְנֵינָא שִׁיתָּא סִידְרֵי לְשִׁיתָּא יָנוֹקֵי לְכֹל חַד וְחַד אֲמַרִי לֵיהּ אַתְנִי סִידְרָךְ לְחַבְּרֶךְ

Rabbi Ḥiyya said to Rabbi Ḥanina: I am working to ensure that the Torah will not be forgotten from the Jewish people. For I bring flax and I plant it, and I then weave nets from the flax fibers. I then go out and trap deer, and I feed the meat to orphans, and I form scrolls from the skins of the deer. And I go to a town that has no teachers of children in it and I write the five books of the Torah for five children. And I teach the six orders of the Mishna to six children. To each and every one of these children I say: Teach your order to your friends. In this way all of the children will learn the whole of the Torah and the Mishna.

וְהַיְינוּ דְּאָמַר רַבִּי כַּמָּה גְּדוֹלִים מַעֲשֵׂה חִיָּיא

And this is what Rabbi Yehuda HaNasi referred to when he said: How great are the actions of Hiyya.
